

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ткаченка Олександра Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
20 березня 2019 року
№ 77-1(II)/2019

Справа № 3-62/2019(1338/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої, доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ткаченка Олександра Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Ткаченко Олександр Васильович з клопотанням визнати такими, що не відповідають пункту 8

частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), відповідно до яких не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовної практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу, автор клопотання зазначає, що вони дозволяють „відмовляти у відкритті касаційного провадження не у випадках, встановлених законом, а за власним одноособовим волевиявленням одного із суддів касаційного суду“, внаслідок чого порушено його „конституційне право на касаційне оскарження судових рішень“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта

права на конституційну скаргу, зазнало порушень внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Відповідно до Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII Конституцію України було доповнено статтею 131², у якій запроваджено термін „малозначні спори“, який набув розвитку у процесуальних кодексах України. Зокрема, Кодекс у редакції Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII містить терміни „малозначні справи“ та „справи незначної складності“ і встановлює порядок розгляду цих справ у спрощеному позовному провадженні.

Пунктом 2 частини третьої статті 389 Кодексу встановлено, що не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах (крім певних випадків), а частиною шостою статті 19 Кодексу визначено, які саме справи належать до цієї категорії. На підставі вказаних норм Верховний Суд відмовив Ткаченку О.В. у відкритті касаційного провадження, оскільки визнав, що його справа є справою незначної складності, яка не містить винятків, встановлених пунктом 2 частини третьої статті 389 Кодексу.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що Ткаченко О.В., стверджуючи про порушення його права на „касаційне оскарження судових рішень“, передбаченого пунктом 8 частини другої статті 129 Основного Закону України, неправильно розуміє зміст цього конституційного положення, оскільки ним гарантоване право на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу наводить власне розуміння змісту права на касаційне оскарження судового рішення та фактично висловлює незгоду з остаточним судовим рішенням у своїй справі.

Однак за юридичною позицією Конституційного Суду України незгода із судовими рішеннями не є підставою для відкриття конституційного провадження у справі (ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(ІІ)/2018 та від 6 червня 2018 року № 18-у(ІІ)/2018).

Отже, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що Ткаченко О.В. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності положень пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу.

Крім того, згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються короткий виклад остаточного судового рішення, в якому було застосовано відповідні положення закону України, та опис перебігу розгляду відповідної справи в судах (пункти 3, 4 частини другої статті 55).

Автор клопотання не дотримав вказаних вимог Закону України „Про Конституційний Суд України“, оскільки зазначив лише про результат остаточного судового рішення у своїй справі, вказав дати подання ним позовної заяви, апеляційної і касаційної скарги та дати прийняття судами рішень у його справі.

З огляду на наведене Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що конституційна скарга не відповідає вимогам пунктів 3, 4, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ткаченка Олександра Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**